

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขสิบสี่

ดาเนียล บทที่สอง – สรุปลงและบทสรุป ตอนที่หนึ่ง

Jeff Pippenger

2023-12-09

“ในพระธรรมวิวรณ์ บรรดาพระธรรมทั้งปวงของพระคัมภีร์ได้มาบรรจบกันและสิ้นสุดลง ณ ที่นี้คือส่วนเติมเต็มของพระธรรมดาเนียล” กิจการของอัครทูต, 585.

ความจริงซึ่งยอห์นระบุว่า เป็น “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์”

และซึ่งสิ่งนี้แห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงคลืนึกให้แก่ประชากรของพระองค์นับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 นั้น ได้ถูกนำไปสู่ความสมบูรณ์เมื่อพระธรรมดาเนียลถูกนำมาประกอบเข้าด้วยกันกับพระธรรมวิวรณ์ ดาเนียลบทที่สองเป็นตัวแทนของชาวของทูตสวรรค์องค์ที่สองในบริบทของการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายในวาระสุดท้าย ทั้งยังชี้ให้เห็นถึงกระบวนการแห่งการทดสอบและช่วงเวลาเฉพาะของการทดสอบนั้นด้วย

ระยะเวลาและกระบวนการในดาเนียลบทที่สอง ซึ่งเป็นภาพแทนโดยเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลยของดาเนียล เป็นแบบอย่างถึงช่วงเวลาแห่งการทดสอบของโปรเตสแตนต์ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ พวกเขาโปรเตสแตนต์ได้ล้มเหลวในกระบวนการทดสอบของตน และกลายเป็นบุตรสาวของโรม ในเชิงคำพยากรณ์ บุตรสาวเป็นภาพแทนของมารดาของตน; และโรมคือสัตว์ร้ายเชิงคำพยากรณ์ ความล้มเหลวของพวกเขาและการเปลี่ยนผ่านต่อมาไปเป็นบุตรสาวของโรม เป็นแบบอย่างถึงการทดสอบเรื่องรูปเคารพของสัตว์ร้ายในประวัติศาสตร์ปัจจุบันของเรา เพราะพวกเขาได้เปลี่ยนผ่านไปเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้น ฉะนั้น

กระบวนการทดสอบในปัจจุบันของเราจึงมีเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลยของดาเนียลเป็นภาพแทน และยังมีประวัติศาสตร์ของชาวของทูตสวรรค์องค์ที่สองในช่วงขบวนการมิลเลอร์ไรต์เป็นภาพแทนด้วย

ในประวัติของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001

มีช่วงเวลาเฉพาะและกระบวนการทดสอบอย่างหนึ่ง

ซึ่งถูกแทนโดยสัญลักษณ์ในความฝันเรื่องรูปปั้นและสัตว์ร้ายของเนบูคัดเนสซาร์;

เพราะในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ อาณาจักรก็คือสัตว์ร้ายด้วยเช่นกัน

เนบูคัดเนสซาร์และชนชั้นศาสนาที่เป็นหัวหน้าของชาวเคลเดียเป็นตัวแทนของผู้ที่สอบตกในการทดสอบนั้น

ส่วนดาเนียลและสหายผู้ประเสริฐทั้งสามเป็นตัวแทนของผู้ที่สอบผ่านการทดสอบนั้น อาจดูประหนึ่งเป็นอย่างอื่น แต่ความล้มเหลวของเนบูคัดเนสซาร์ได้รับการยืนยันในดาเนียลบทที่สาม

ในกระบวนการแห่งการทดสอบ ซึ่งถูกเป็นภาพแทนไว้ทั้งในพระธรรมดาเนียลบทที่หนึ่งและบทที่สองนั้น มีหลักหมายเชิงพยากรณ์เฉพาะประการซึ่งสอดคล้องกับความจริงทั้งหลายที่เมื่อไม่นานมานี้ได้ถูกนำเสนอไว้ในพระธรรมวิวรณ์ ในบทที่หนึ่ง “สิบวัน”

เป็นภาพแทนของช่วงเวลาแห่งการทดสอบซึ่งนำไปสู่การที่ดาเนียลสำแดงรูปลักษณะที่งามกว่าและอ้วนพีกว่า อันเนื่องมาจากการที่ท่านรับประทานอาหารจากสวรรค์

ขณะที่ชั้นที่อีกพวกหนึ่งสำแดงรูปลักษณะของบรรดาผู้ที่รับประทานอาหารตามสำรับของกษัตริย์

ตามความหมายเชิงพยากรณ์ กษัตริย์ก็คืออาณาจักร และในเชิงพยากรณ์

กษัตริย์หรืออาณาจักรก็คือสัตว์ร้ายด้วย

บรรดาผู้ที่สีหน้าแววตาสำแดงผลลัพธ์แห่งการรับประทานอาหารของกษัตริย์

ก็คือผู้ที่สำแดงภาพลักษณะของสัตว์ร้ายๆ

ในพระธรรมดาเนียลบทที่สอง ดาเนียลกำลังอธิษฐานเพื่อจะเข้าใจ “ความลับ” ที่ซ่อนอยู่ของนิมิตความฝันเรื่องรูปปั้นของเนบูคัดเนสซาร์ เขาจำเป็นต้องรู้ว่าความฝันนั้นคืออะไร และยังต้องรู้ว่าหมายความว่าอย่างไร เขาเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ในยุคสุดท้ายกำลังแสวงหาความเข้าใจความลับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเปิดผนึกแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ เพราะการเปิดผนึกแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์คือ “ความลับ” ซึ่งพยากรณ์ประการสุดท้ายที่ถูกเปิดผนึกก่อนที่เวลาของพระคุณจะสิ้นสุดลง ผู้เผยพระวจนะทั้งปวง รวมทั้งดาเนียล กำลังชี้ให้เห็นถึงยุคสุดท้าย ความพยายามของดาเนียลที่จะเข้าใจ “ความลับ” นั้นเป็นความพยายามที่เกี่ยวข้องกับความ เป็นความตาย เช่นเดียวกับการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายสำหรับประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย.

“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างชัดเจนว่า รูปของสัตว์ร้ายนั้นจะถูกตั้งขึ้นก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลง; เพราะสิ่งนี้จะ เป็นบททดสอบอันยิ่งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้า โดยสิ่งนี้จะ ตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสิน” Manuscript Releases, volume 15, 15.

คำอธิษฐานของดาเนียล ขณะที่ท่านแสวงหาจะเข้าใจ “ความลับ” นั้น เป็นเครื่องหมายทางเฉพาะประการหนึ่งในประวัติศาสตร์ของประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย พระธรรมดาเนียลให้พยานสองประการซึ่งสถาปนาเครื่องหมายทางของ “การอธิษฐาน” ในยุคสุดท้าย เครื่องหมายทางนั้นตั้งอยู่ในช่วงเวลาซึ่งแสดงไว้โดยข่าวสารที่สองของทุกเส้นแห่งการปฏิรูป

บริบทเชิงพยากรณ์ของคำอธิษฐานทั้งสองประการคือช่วงเวลาเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลย ซึ่งในฐานะสัญลักษณ์หมายถึง “เจ็ดเท่า” แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ในดาเนียล บทที่สอง ข้อหนึ่ง พระนาม “เนบูคัดเนสซาร์” ปรากฏซ้ำเป็นสองครั้ง ซึ่งการซ้ำของคำในพระคัมภีร์เป็นสัญลักษณ์ของข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง

มีถ้อยคำอ้างอิงหลายแห่งในงานเขียนของซิสเตอร์ไวท์ที่ระบุว่าดาเนียลบทที่สามเป็นสัญลักษณ์ของกฎหมายวันอาทิตย์ ดาเนียลบทที่หนึ่งมีลักษณะทุกประการของข่าวสารทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และเราได้รับแจ้งว่าท่านจะไม่อาจมีข่าวสารที่สาม (ดาเนียลบทที่สาม) ได้ หากปราศจากข่าวสารที่หนึ่งและที่สอง

บททดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายได้รับการกำหนดไว้โดยเอลเลน ไวท์ว่าเป็นบททดสอบที่เราต้องผ่านก่อนเวลาพระกรณาสิ้นสุดลง และก่อนที่เราจะได้รับการประทับตรา เมื่อดนตรีบรรเลงขึ้นในดาเนียลบทที่สาม เวลาพระกรณาก็สิ้นสุดลงในเชิงสัญลักษณ์ เพราะบทที่สามนั้นเป็นภาพแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ ดนตรีของเนบูคัดเนสซาร์เป็นภาพแทนของท่านองเพลงที่หญิงแพศยาแห่งเมืองไทรเรเริ่มขับร้องต่อบรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลก ณ ตอนปลายของระยะเวลาเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์ที่นางถูกลี้ภัยไปนั้น

และจะบังเกิดขึ้นในวันนั้นว่า เมืองไทรเรจะถูกลี้ภัยเจ็ดสิบปี ตามกาลเวลาของภคินีองค์หนึ่ง ครั้นสิ้นสุดเจ็ดสิบปีแล้ว เมืองไทรเรจะร้องเพลงดังหญิงแพศยา จงถือพิณเที่ยวไปรอบเมืองเกิด เจ้าหญิงแพศยาผู้ถูกลี้ภัย จงบรรเลงท่านองอันไพเราะ จงร้องเพลงมากมาย เพื่อเจ้าจะเป็นที่จดจำอีก และจะบังเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดเจ็ดสิบปีแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเยี่ยมเยียนเมืองไทรเร และนางจะกลับไปสู่ค้ำจ้งของตน และจะกระทำการล่วงประเวณีกับราชอาณาจักรทั้งสิ้นของโลกที่อยู่บนพื้นพิภพ อีสยาห์ 23:15-17

ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์เป็นการทดสอบสามประการ

“คนเป็นอันมากที่ออกไปพบเจ้าบ่าวภายใต้ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ได้ปฏิเสธองค์ที่สาม ซึ่งเป็นข่าวสารแห่งการทดสอบครั้งสุดท้ายที่จะต้องประกาศแก่โลก และเมื่อมีการเปล่งเสียงเรียกครั้งสุดท้าย ก็จะมีการยืนหยัดในท่าที่เช่นเดียวกันนี้” Review and Herald, October 31, 1899.

โดยพยานหลายปาก ดาเนียลบทที่สอง คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ประวัติของการได้รับฤทธิ์อำนาจของทูตสวรรค์แรกจนถึงการพิพากษา คือประวัติที่ถูกเป็นภาพแทนไว้โดยเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลยของดาเนียล ฉากแห่งคำอธิษฐานของดาเนียลในบทที่สองเกิดขึ้นภายในช่วงเจ็ดสิบปีนั้น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ “เจ็ดวาระ”

คำอธิษฐานในบทที่เก้า เริ่มต้นด้วยการอ้างถึงเจ็ดสิบปีโดยตรง ฉากทัศน์เชิงพยากรณ์ของคำอธิษฐานทั้งสองนั้นเหมือนกันทุกประการ ทั้งสองเป็นตัวแทนของแง่มุมที่แตกต่างกันของคำอธิษฐานเดียวกัน แต่ทั้งสองต่างก็ถูกวางไว้ในฉากทัศน์เดียวกันอย่างสิ้นเชิงของ “เจ็ดเวลา” และทั้งสองก็สอดคล้องกับหลักหมายแห่ง “คำอธิษฐาน” ซึ่งตั้งอยู่ในประวัติศาสตร์ของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนในวาระสุดท้าย

เมื่อดาเนียลอธิษฐานในบทที่เก้า เขาอยู่ใน “ช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่าน” เชิงพยากรณ์จากอาณาจักรบาบิโลนไปสู่อาณาจักรของชาวมิเดียและเปอร์เซีย จุดแห่งการเปลี่ยนผ่านนั้นยังเป็นหมายสำคัญด้วย และยังสอดคล้องกับจุดแห่งการเปลี่ยนผ่านเดียวกันในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สาม เมื่อประชากรของพระเจ้าตายในถนนในฐานะ “ชาวเลาตีเซีย” และออกมาจากหลุมฝังศพในฐานะ “ชาวฟีลาเดลเฟีย”

จุดแห่งการเปลี่ยนผ่านของขบวนการทูตสวรรค์องค์แรกสอดคล้องทั้งกับจุดแห่งการเปลี่ยนผ่านของดาเนียล และกับขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และทั้งสามนั้นเชื่อมโยงโดยตรงกับ “เจ็ดกาลเวลา” ในลรีนิติ บทที่ยี่สิบหก

การเปลี่ยนผ่านจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาตีเซียในขบวนการมิลเลอไรต์เกิดขึ้นพร้อมกับการมาถึงของ “ความสว่างใหม่” เกี่ยวกับ “เจ็ดกาลเวลา” ในปี 1856 และการปฏิเสธ “เจ็ดกาลเวลา” โดยสิ้นเชิงในเวลาต่อมาในปี 1863 ดาเนียลในบทที่เก้า ขบวนการของทูตสวรรค์องค์แรกในสมัยมิลเลอไรต์ และขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามในยุคของเรา ล้วนมีจุดแห่งการเปลี่ยนผ่านที่สอดคล้องกัน และจุดแห่งการเปลี่ยนผ่านทั้งสามนั้นล้วนถูกกำหนดไว้ภายในบริบทของ “เจ็ดกาลเวลา”

ในประวัติศาสตร์ของกระบวนการแห่งการทดสอบ

ดาเนียลเป็นตัวแทนของผู้สื่อสารที่ได้รับความสว่างซึ่งเขาแบ่งปันแก่สหายทั้งสามของตนก่อน ดังนั้นจึงเป็นแบบอย่างของบทบาทเชิงพยากรณ์ของ “เอลียาห์” ผู้เป็น “เสียงร้องในถิ่นทุรกันดาร”

“ความลับ” ในดาเนียลบทที่สองชี้ให้เห็นว่า อาณาจักรที่แปดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เป็นอาณาจักรที่ “มาจากเจ็ด” อาณาจักร เนื่องจากเป็นภาพแทนแรกของบรรดาอาณาจักรแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ จึงเชื่อมโยงกับภาพแทนสุดท้ายของบรรดาอาณาจักรแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ที่พบในวิวรรณ์บทที่สิบเจ็ด อาณาจักรที่แปด ซึ่งเป็นอาณาจักรที่ “มาจากเจ็ด” อาณาจักรก่อนหน้านั้น กำลังกล่าวถึงจุดเปลี่ยนผ่านที่สถาปนาบาบิโลนสมัยใหม่ขึ้นเป็นสหภาพสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเท็จ นิमितความฝันเรื่องรูปปั้นของเนบูคัดเนสซาร์ ในที่สุดแล้ว กำลังระบุถึงอาณาจักรฝ่ายโลกที่แปดแห่งประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์

ราชอาณาจักรหนึ่งคือสัตว์ร้ายในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ ดังนั้น ความจริงที่แสดงไว้โดยความฝันเรื่องรูปปั้นของเนบูคัดเนสซาร์จึงเป็นการอ้างอิงครั้งแรกถึงสัตว์ร้ายองค์สุดท้าย ดังที่ได้ระบุไว้เช่นกันในวิวรณ์ บทที่สิบเจ็ด ฉะนั้น ในที่สุดแล้ว ความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ก็คือความฝันเกี่ยวกับรูปปั้นของสัตว์ร้ายองค์ที่แปดและองค์สุดท้าย นี่คือการฝันของ "รูปของสัตว์ร้าย"

นั่นในตัวของมันเองคือการยืนยันถึงความสำคัญของการตระหนักถึงจุดเปลี่ยนผ่านที่เกิดขึ้นในการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม แต่ "ความลับ" นั้นก็เป็นกุญแจที่รวบรวมและสถาปนาสิ่งต่าง ๆ เป็นอันมากซึ่งบทความก่อนหน้านี้ได้ชี้ให้เห็นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่ติดตามมาภายหลังวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 ในบทความเหล่านั้น ได้มีการนำเสนอว่า หลักหมายสี่ประการของแต่ละขบวนการปฏิรูปอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นตัวแทนโดยการเป็นเชลยเจ็ดสิบปีของดาเนียล ย่อมมีสาระสำคัญประการเดียวกันเสมอ.

หลักหมายสี่ประการนั้นในสมัยของพระคริสต์ได้ถูกกำหนดไว้ภายในบริบทของ "ความตายและการเป็นขึ้นจากตาย" หลักหมายประการแรก ซึ่งเป็นตัวแทนของการทรงเสริมกำลังแก่ชาวสารแรก คือพิธีบัพติศมาของพระคริสต์ อันเป็นสัญลักษณ์ของความตายและการเป็นขึ้นจากตาย หลักหมายประการที่สอง ซึ่งเป็นตัวแทนของความผิดหวังครั้งแรกในประวัติศาสตร์นั้น คือการตายและการเป็นขึ้นจากตายของลาซารัส หลักหมายประการที่สามคือการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัย ซึ่งเป็นตัวแทนของเสียงร้องเที่ยงคืน พระคริสต์กำลังมุ่งหน้าไปสู่ความตายและการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์ และลาซารัส ผู้เป็นตัวแทนที่มีชีวิตของความตายและการเป็นขึ้นจากตาย ได้นำขบวน ลาซารัสที่ยืนยันด้วยว่า ในระหว่างการประกาศเสียงร้องเที่ยงคืนนั้น ประชากรของพระเจ้าถูก "ประทับตรา"

"อัศจรรย์อันเป็นยอดมงกุฎนี้ คือการทรงให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตาย มีขึ้นเพื่อประทับตรารับรองจากพระเจ้าเหนือพระราชกิจของพระองค์ และเหนือพระดำรัสอ้างสิทธิ์ของพระองค์ถึงความเป็นพระเจ้า" The Desire of Ages, 529.

หมายสำคัญแห่งการพิพากษาประการที่สี่คือกางเขน ซึ่งเป็นทั้งความตายและการเป็นขึ้นจากตายด้วย ช่วงเวลาของหมายสำคัญสี่ประการนั้นถูกเป็นภาพแทน โดยการเป็นเชลยเจ็ดสิบปีของดาเนียล

ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ ประเด็นสำคัญคือ "หลักการวันแทนปี" และวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 เป็นการยืนยันหลักการนั้น

ความผิดหวังครั้งแรกเป็นผลมาจากการประยุกต์ใช้หลักการวันแทนปีอย่างไม่ถูกต้อง เสียงร้องเที่ยงคืนเป็นความสมบูรณ์ของหลักการวันแทนปีที่เกี่ยวเนื่องกับคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปีและคำพยากรณ์สองพันห้าร้อยยี่สิบปี

แล้วการพิพากษาเพื่อการไต่สวนก็ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อคำพยากรณ์แบบวันแทนปีเหล่านั้นสำเร็จครบถ้วนในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ประเด็นสำคัญของหมุดหมายทั้งสี่ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์คือ "หลักการวันแทนปี"

ช่วงเวลาของหมุดหมายทั้งสี่นั้นได้รับการเป็นภาพแทนโดยการเป็นเชลยเจ็ดสิบปีของดาเนียล

ในสมัยของกษัตริย์ดาวิด ประเด็นสำคัญคือ "หีบของพระเจ้า" เมื่อดาวิดได้รับการเสริมกำลังแล้ว ท่านจึงตั้งพระทัยที่จะนำหีบนั้นมายังนครของดาวิด

และดาวิดทรงเจริญยิ่งขึ้น และพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งพลโยธาทรงสถิตกับพระองค์ 2 ซามูเอล 5:10

ความผิดหวังครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่ออุสซาห์ทำบาปด้วยการแตะต้องหีบพันธสัญญา จุดหมายสำคัญที่สามคือเมื่อดาวิดเข้าใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงอวยพระพรแก่ครัวเรือนของโอเบอดโอมชาวกัท

ซึ่งเป็นสถานที่ที่หีบพันธสัญญาถูกเก็บไว้ตั้งแต่การกบฏของอูซซาห์ แล้วดาวิดจึงไปนำหีบพันธสัญญากลับมาเพื่อการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยของท่าน (เพียงแต่ภรรยาของท่านกลับแสดงความโกรธและ “ความผิดหวัง” อย่างไม่สมควรต่อการเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มของดาวิด) จุดหมายสำคัญทั้งสี่ประการนั้นล้วนถูกแทนด้วยหีบพันธสัญญา ช่วงเวลาของจุดหมายสำคัญทั้งสี่นั้นถูกแทนด้วยการเป็นเชลยเจ็ดสิบปีของดาเนียล

เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 อิสลามแห่ง “วิบัติประการที่สาม” ได้ถูกปล่อยออกมา แล้วต่อมาก็ถูกยับยั้งไว้ วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 เป็นคำพยากรณ์ที่ล้มเหลวเกี่ยวกับบทบาทของอิสลาม ข่าวสารที่ทำให้กระดูกแห้งที่ตายแล้วกลับมีชีวิตขึ้นมา นั้นมาจาก “ลมหึ่งสี่” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอิสลามและเป็นตัวแทนของข่าวสารแห่งเสียงร้องในเที่ยงคืน ความพิเนาศของชาติซึ่งติดต้ามมาภายหลังการละทิ้งความเชื่อของชาติอันเกิดจากกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ถูกนำมาโดยอิสลามแห่ง “วิบัติประการที่สาม” ช่วงเวลาของหลักหมายทั้งสี่นั้นมีภาพแทนโดยการเป็นเชลยเจ็ดสิบปีของดาเนียล

การเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์แรกเป็นภาพแทนของการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์ที่สาม และข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์เป็นการแก้ไขคำพยากรณ์ที่ล้มเหลวซึ่งก่อให้เกิดความผิดหวังครั้งแรก

“บรรดาผู้ที่ผิดหวังได้เห็นจากพระคัมภีร์ว่าพวกเขาอยู่ในช่วงเวลาแห่งการชักช้า และว่าพวกเขาจะต้องรอคอยการสำเร็จของนิมิตด้วยความอดทน หลักฐานเดียวกันซึ่งทำให้พวกเขาตั้งตารอคอยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของตนในปี 1843 ก็ทำให้พวกเขาคาดหวังพระองค์ในปี 1844” Early Writings, 247.

หลักฐานเดียวกันที่ยืนยันถึงการโจมตีแนชวิลล์โดยอิสลาม ก็คือหลักฐานของการโจมตีแนชวิลล์ซึ่งจะเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการบังคับให้นัสมการในวันอาทิตย์ งานเขียนแห่งพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ไม่เคยล้มเหลวเลย การพยากรณ์ถึงการโจมตีแนชวิลล์ได้ถูกนำเสนอไว้ในงานเขียนแห่งพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ คำพยากรณ์เกี่ยวกับแนชวิลล์จะสำเร็จเป็นจริง แต่คำพยากรณ์เรื่องการโจมตีแนชวิลล์จะตั้งอยู่บนพื้นฐานของการแก้ไขคำพยากรณ์ที่ล้มเหลวก่อนหน้านี้ ดังเช่นที่เป็นมาในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ มันสำเร็จเป็นจริง ณ หมุดหมายที่สี่ ซึ่งเป็นหมุดหมายที่เป็นตัวแทนของ “การพิพากษา”

พระเยซูทรงใช้การเริ่มต้นเป็นภาพประกอบของจุดจบอยู่เสมอ และหมายสำคัญแรกของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คือการโจมตีโดยอิสลาม ดังนั้น เมื่อถึงการพิพากษาของกฎหมายวันอาทิตย์ ก็จะมีการโจมตีโดยอิสลามต่อแนชวิลล์ด้วย อาจรวมถึงเป้าหมายอื่น ๆ ด้วยก็เป็นได้ แต่ข่าวสารแห่งเสียงร้องในเที่ยงคืน คือข่าวสารที่เป็นการแก้ไขข่าวสารซึ่งก่อให้เกิดความผิดหวังครั้งแรก ความผิดหวังครั้งแรกนั้นเกิดจากบาปของการนำองค์ประกอบเรื่องเวลาไปประยุกต์เข้ากับคำพยากรณ์ มิใช่เกิดจากถ้อยคำของ Ellen White.

สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักว่า หมุดหมายทั้งสี่ที่เริ่มต้น ณ “การเสริมกำลัง” ของข่าวสารทูตองค์แรก (ซึ่งในพระธรรมดาเนียลเกิดขึ้น ณ จุดเริ่มต้นของเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์) ล้วนถูกกำกับอยู่เสมอโดยแก่นเรื่องเดียวกัน หากท่านได้รับเอาวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ว่าเป็นความสำเร็จของคำพยากรณ์แล้ว ในเชิงคำพยากรณ์ท่านก็ได้กิน “หนังสือที่ซ่อนไว้” แล้ว แท้จริงมีน้อยคนมากที่ได้กินความจริงนั้น แต่ก็มีบางคน ดังที่ดาเนียลเป็นตัวแทน

ผู้ได้ตั้งใจแน่วแน่ในใจว่าจะไม่ยอมให้ตนเองเป็นมลทินด้วยอาหารแห่งบาบิโลน กระนั้น ก็ยังมีผู้ที่อ้างว่าตนเชื่อว่าวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นความสำเร็จของคำพยากรณ์ แต่กลับโต้แย้งว่า สิ่งนั้นมีโซอิสลาม หากเป็นตระกูลบุช หรือพวกโลกาภิวัตน์ หรือพวกเยสุอิต หรือ CIA หรือเป็นการผสมผสานกันของบรรดาตัวละครหน้าเดิมที่นักทฤษฎีสมคบคิดสมัยใหม่มักหยิบยกมาใช้ ในฐานะที่ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา พระเยซูทรงใช้อธิบายวาระสุดท้ายด้วยจุดเริ่มต้น ดังนั้น หากเราเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับการเป็นตัวแทนเชิงคำพยากรณ์ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เราก็กำลังทำลายความสามารถของเราในการแบ่งแยกพระวจนะแห่ง “ความจริง” เชิงคำพยากรณ์อย่างถูกต้อง “การเสริมอำนาจ” ของข่าวสารแรกในประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์คืออิสลามแห่งวิบัติครั้งที่สอง และการเสริมอำนาจนั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของการเสริมอำนาจเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ซึ่งเกิดขึ้นโดยอิสลามแห่งวิบัติครั้งที่สาม

อิสลาม ณ หมุดหมายแรก ซีระบูนอิสลาม ณ หมุดหมายสุดท้าย หมุดหมายสุดท้ายเป็นตัวแทนของการพิพากษา และสหรัฐอเมริกาถูกพิพากษา ณ กฎหมายวันอาทิตย์ นั่นคือข่าวสารประการที่สองของเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ด ซึ่งนำคนตายให้กลับมีชีวิต และข่าวสารนั้นคือข่าวสารของหมุดหมายที่สาม ซึ่งคือเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน นั่นคือข่าวสารแห่งการประทับตรา ดังที่มีแบบอย่างไว้ในการเสด็จเข้ากรุงอย่างมีชัยของพระคริสต์ผู้ทรงม้าลา “ตัวเมีย” อันเป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม ข่าวสารแห่งการประทับตราของเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนนี้ถูกนำไปโดยอิสลาม

จงบอกธิดาแห่งศิโยนว่า ดูกิจ กษัตริย์ของเจ้าทรงเสด็จมาหาเจ้าอย่างอ่อนสุภาพ และประทับบนลา กับลูกลาอันเป็นลูกของลา มัทธิว 21:5

คำพยากรณ์ประการที่สองของเอเสเคียลมาจาก “ลมทั้งสี่” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลามด้วย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจความจริงข้อนี้ให้ชัดเจน เพราะข่าวสารซึ่งเป็นเสียงร้องยามเที่ยงคืนนั้น เป็นข่าวสารที่ระบุนิวอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม คืออำนาจที่นำการพิพากษามาสู่สหรัฐอเมริกา ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ และก่อให้เกิดความพินาตของชาติซึ่งติดตามมาภายหลังพระราชกฤษฎีกา

แต่ทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์คือการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อการบังคับให้ถือการนมัสการในวันอาทิตย์ ทั้งโดยโรมนอกศาสนาและโรมของสันตะปาปา

1. แตรสี่ประการแรกถูกนำมาใช้ลงโทษโรมนอกศาสนาภายหลังที่คอนสแตนตินทรงบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี ค.ศ. 321
2. แตรใบที่ห้าและที่หก (ซึ่งเป็นความวิบัติประการที่หนึ่งและที่สองของอิสลามด้วย) เป็นการพิพากษาของพระเจ้าต่อโรมของสันตะปาปา เนื่องด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ของสันตะปาปาที่ตราขึ้นในการประชุมสภาแห่งออร์เลอ็อง ในปี ค.ศ. 538
3. แตรข้อที่เจ็ด (ซึ่งเป็นวิบัติประการที่สามของอิสลาม) คือการพิพากษาที่จะมาถึงสหรัฐอเมริกาเมื่อในอนาคตอันใกล้นี้ สหรัฐอเมริกาบังคับให้มีการนมัสการในวันอาทิตย์

อิสลามแห่งวิบัติประการที่สามเป็นตัวแทนของหมายกำหนดทางพยากรณ์ประการแรก คือวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คำพยากรณ์ที่ล้มเหลวเกี่ยวกับการโจมตีเมืองแนชวิลล์ของอิสลามในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 เป็นตัวแทนของความผิดหวังครั้งแรก ซึ่งเป็นหมายกำหนดทางพยากรณ์ประการที่สอง ข่าวสารเรื่อง “ลมทั้งสี่” ของอิสลาม ดังที่ถูกนำเสนอไว้ในคำพยากรณ์บทที่สองของเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ด เป็นตัวแทนของเสียงร้องเที่ยงคืน อันเป็นหมายกำหนดทางพยากรณ์ประการที่สาม

และจากนั้นหมายกำหนดทางพยากรณ์ประการที่สี่ คือการสำเร็จตามคำพยากรณ์ที่ล้มเหลวของวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ณ กฎหมายวันอาทิตย์
เหล่านี้คือหมายกำหนดทางพยากรณ์ทั้งสี่ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
ดั่งที่มีดาเนียลเป็นภาพแทนผ่านระยะเวลาเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลยของเขา

การตระหนักรับสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของ “ความลับ”
ที่ได้ถูกเปิดเผยในเชิงแบบอย่างแก่ดาเนียล
เมื่อเขาอธิษฐานเพื่อจะเข้าใจนิมิตความฝันเรื่องรูปปั้นของเนบูคัดเนสซาร์
คำอธิษฐานของเขาเป็นหลักหมายซึ่งตั้งอยู่ ณ
ตอนปลายของช่วงสามวันครึ่งแห่งความตายของพยานทั้งสองในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด
คำอธิษฐานตามเลวีนิติยี่สิบหกของดาเนียล ดั่งที่บันทึกไว้ในบทที่เก้า เกิดขึ้นในปีแรกแห่งรัชกาลดาร์อิัส
สิ่งนี้ทำให้คำอธิษฐานของเขาตั้งอยู่ ณ จุดเปลี่ยนผ่านต่าง ๆ

จุดเปลี่ยนผ่านในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์คือปี 1856
เมื่อขบวนการมิลเลอไรต์เปลี่ยนผ่านจากฟิลาเดลเฟียไปสู่เลาดีเซีย ตามคำกล่าวของเจมส์และเอลเลน ไวท์
ในปีเดียวกันนั่นเอง “ความสว่างใหม่” เกี่ยวกับ “เจ็ดกาลเวลา” ได้ปรากฏขึ้นในบทความของไฮแรม เอดสัน ใน
Review and Herald แต่ในปี 1863 (“เจ็ดกาลเวลา” ต่อมา) “เจ็ดกาลเวลา” ก็ถูกปฏิเสธโดยสิ้นเชิง
ดาเนียลได้อธิษฐาน “คำอธิษฐาน” ซึ่งถูกระบุว่าเป็น “การเยียวยา” สำหรับ “การกระจัดกระจาย” ของ
“เจ็ดกาลเวลา” ณ จุดเปลี่ยนผ่านระหว่างอาณาจักรที่หนึ่งและอาณาจักรที่สองแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์.

สามปีครึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี ซึ่งในทางกลับกันก็เป็นสัญลักษณ์ของ “เจ็ดกาลเวลา”
ในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ขบวนการเลาดีเซียแห่ง Future for America
ได้สำแดงการกบฏต่อพระบัญชาของพระเจ้าที่ห้ามมิให้ชวนชาวสารเชิงพยากรณ์ไว้กับกาลเวลาอีกต่อไป
ขบวนการนั้นจึงถูก “สังหาร” และ “กระจัดกระจาย” อยู่บนถนนแห่งวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด
ซึ่งทอดผ่านหุบเขากระดูกแห่งที่ตายแล้วของเอเสเคียล เมื่อถึงปลายเวลาแห่งการ “กระจัดกระจาย” นั้น ซึ่งก็คือ
“เวลาคอยช้า” ในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นด้วย
บัดนี้พวกเขากำลังถูกเรียกออกมาจากหลุมศพของตนโดย “เสียงหนึ่งร้อง” จากภายใน “ถิ่นทุรกันดาร” แห่ง
“สามวันครึ่ง”

เช่นเดียวกับที่ในที่สุดพวกมิลเลอไรต์ได้ตระหนักว่าขณะนั้นพวกเขาอยู่ใน “ช่วงเวลาการรอคอย” แห่งมัทธิว
บทที่ยี่สิบห้า และฮาบากุก บทที่สอง ฉันท “พยานทั้งสองที่ตายแล้ว” ก็จำต้องตระหนักด้วยว่าพวกเขาอยู่ ณ
ที่ใด เมื่อ “เสียงในถิ่นทุรกันดาร” เปล่งร้องขึ้น พวกเขาต้องตระหนักว่าพวกเขา “กระจัดกระจาย”
การตระหนักรู้นั้นเป็นการทรงเรียกให้เข้าสู่ “การอธิษฐาน” แต่มิใช่เพียงการอธิษฐานเท่านั้น
หากเป็นการทรงเรียกให้เข้าสู่คำอธิษฐานตามเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ของดาเนียล
หากปราศจากคำอธิษฐานแฉะงั้นนั้น ก็ไม่มีการฟื้นฟู
การฟื้นฟูนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งจุดเปลี่ยนผ่านจากเลาดีเซียไปสู่ฟิลาเดลเฟีย
และก่อให้เกิดปรากฏการณ์เชิงพยากรณ์ขององค์ที่แปดซึ่งเป็นของเจ็ดนั้น
ดั่งที่ได้รับการยืนยันโดยรูปปั้นของเนบูคัดเนสซาร์ในดาเนียล บทที่สอง

เมื่อคำอธิษฐานแห่งการกลับใจและการสารภาพนั้นสำเร็จแล้ว
พระสัญญา ก็คือว่าพระเจ้าจะทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์
และทรงรวบรวมประชากรของพระองค์ที่กระจัดกระจายอยู่
เอเสเคียลคำพยากรณ์แรกของเขาได้รวบรวมกระดูกทั้งหลายเข้าด้วยกัน แล้วคำพยากรณ์ของเขาเรื่อง
“ลมทั้งสี่” ก็ได้เปลี่ยน “ชาวฟิลาเดลเฟีย”

ที่เพิ่งบังเกิดขึ้นใหม่ให้กลายเป็นกองทัพอันทรงกำลัง...กองทัพอันทรงกำลังที่ ตามวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด แล้วจะต้องถูก "ยกขึ้นไปสู่สวรรค์" พร้อมกับ "เมฆแห่งหุตสวรรค์" จากนั้นพวกเขาจึงเป็น "ธงสัญญาณ" ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

"ความลับ" ของดาเนียลบทที่สอง ดังที่สิ่งแห่งตระกูลยูดาห์กำลังทรงเผยอยู่บัดนี้ ยืนยันปรากฏการณ์ของ "องค์ที่แปดจากเจ็ดองค์" ...และองค์ประกอบเชิงพยากรณ์อื่นทุกประการของดาเนียลบทที่สองก็สอดคล้องกับลำดับเชิงพยากรณ์ของพยานทั้งสองแห่งวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด พยานทั้งสองแห่งวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ดนั้น "ถูกชูขึ้นเป็นธง" ใน "ชีวโม่ง" เดียวกันกับที่กฎหมายวันอาทิตย์เกิดขึ้น เพราะพวกเขาถูกชูขึ้นในเวลาแห่ง "แผ่นดินไหวครั้งใหญ่" ของวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด "แผ่นดินไหวครั้งใหญ่" นั้นทำลายหนึ่งในสิบส่วนของนคร และสหรัฐอเมริกาคือกษัตริย์หลักของ "กษัตริย์ทั้งสิบ" เช่นเดียวกับที่ฝรั่งเศสเคยเป็น เมื่อ "แผ่นดินไหว" แห่งการปฏิวัติฝรั่งเศสกวาดล้างฝรั่งเศสไป อันเป็นการสำเร็จตามวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด

การสำเร็จครบถ้วนอย่างสมบูรณ์ของแผ่นดินไหวนั้นเกิดขึ้นกับสัตว์ร้ายแห่ง "แผ่นดิน" และกฎหมายวันอาทิตย์ในอาณาจักรของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินก่อให้เกิดการสิ้นเสียดิน การสำเร็จครบถ้วนอย่างสมบูรณ์ของ "แผ่นดินไหว" ในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด คือกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อสัตว์ร้ายแห่ง "แผ่นดิน" ถูก "เขย่า" และการละทิ้งความเชื่อในระดับชาติตามมาด้วยความพินาศของชาติในโม่งยามนั้น พยานทั้งสองถูก "ยกขึ้นเป็นธง" พวกเขา "ขึ้นสู่สวรรค์ในหม่อมเมฆ" เช่นเดียวกับที่พระคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์เป็นครั้งสุดท้าย พระดาร์สสุดท้ายของพระองค์แก่เหล่าสาวก ผู้เป็นแบบอย่างของประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย ซึ่งจะต้องถูกยกขึ้นสู่สวรรค์เป็นธงเช่นกัน ได้รับการบันทึกไว้ในพระธรรมกิจการอัครทูต

พระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า "ไม่ใช่ธุระของท่านทั้งหลายที่จะรู้เวลาและวาระ ซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ในอำนาจของพระองค์เอง แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับฤทธานุภาพเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา ทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งแคว้นยูเดีย ในสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก" ครั้นพระองค์ได้ตรัสสิ่งเหล่านี้แล้ว เมื่อเขาทั้งหลายกำลังมองดูอยู่ พระองค์ก็ทรงถูกรับขึ้นไป และเมฆก้อนหนึ่งก็รับพระองค์ขึ้นไป จากสายตาของเขา กิจการ 1:7-9

บรรดาผู้ที่จะเป็น "ธงสัญญาณ" นั้น จำต้องหันเหออกจากการนำ "กาลเวลาและฤดูกาล" มาประยุกต์ใช้ หากพวกเขาปรารถนาจะได้รับฤทธานุภาพแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลในงานของ "ธงสัญญาณ" นั้น

"ความลับ" ที่ได้ถูกเปิดเผยแก่ดาเนียลในบทที่สองนั้น คือความลับแห่งวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งถูกแกะออกในช่วงก่อนที่เวลาพระกรุณาจะสิ้นสุดลง ความลับนั้นรวมถึง "ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้" ของ "ฟ้าร้องทั้งเจ็ด" ด้วย ประวัติศาสตร์นั้นมีโครงสร้างตั้งอยู่บนคำภาษาฮีบรูคำหนึ่ง ซึ่งถูกสร้างขึ้นโดยการนำอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรูมารวมกัน เมื่ออักษรเหล่านั้นถูกรวมเข้าด้วยกัน ก็เกิดเป็นคำภาษาฮีบรูว่า "ความจริง" พระเยซูทรงเป็น "ความจริง" ซึ่งทรงเป็นทั้งปฐมและที่สุดด้วย อักษรทั้งสามนั้นเป็นตัวแทนของโครงสร้างแห่งขบวนการปฏิรูปอันยิ่งใหญ่ทุกขบวนการ เพราะอักษรเหล่านั้นเป็นตัวแทนของหุตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม อักษรเหล่านั้นเป็นตัวแทนของกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์สามขั้นตอนที่ดาเนียลได้กล่าวถึงในบทที่สิบสองว่า "ถูกชำระให้บริสุทธิ์ ถูกทำให้ขาว และถูกทดลอง" กระบวนการแห่งการทดสอบและการชำระให้บริสุทธิ์สามขั้นตอนนั้น ได้ถูกนำเสนอโดย Future for America มาเป็นเวลากว่าสองทศวรรษแล้ว แต่บัดนี้ได้ถูกระบุแล้วว่าเป็นตัวแทนของ "ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้"

ภายในแนวเส้นแห่งการปฏิรูปอันศักดิ์สิทธิ์ ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้นั้นคือความสำเร็จสมบูรณ์อย่างครบถ้วนของ "ฟาร์องท์เจ็ด" ที่ได้ถูกผนึกไว้จนถึงบัดนี้ คือในช่วงก่อนที่เวลาพระภรรณจะสิ้นสุดลง.

เป็นที่เข้าใจกันมาช้านานว่า ฟาร์องท์เจ็ดเป็น "การแจกแจงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายใต้ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง" และยังเป็นตัวแทนของ "เหตุการณ์ในอนาคตซึ่งจะถูกเปิดเผยตามลำดับของมัน" ด้วย บัดนี้ ได้มีการเปิดเผยแล้วโดยผ่านทางสารสีแดงแห่ง "ความจริง" ว่า หมุดหมายสามประการสุดท้ายของเส้นแห่งการปฏิรูปคือ "ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น" ของฟาร์องท์เจ็ด หมุดหมายเหล่านั้นเริ่มต้นด้วยความผิดหวัง "ครั้งแรก" และสิ้นสุดด้วยความผิดหวัง "ครั้งสุดท้าย" หมุดหมายตรงกลางคือเสียงร้องเหิงคิน ความผิดหวังครั้งแรกเป็นเครื่องหมายการเริ่มต้นของ "เวลาคอย" ซึ่งสิ้นสุดลงที่เสียงร้องเหิงคิน ข่าวสารแห่งเสียงร้องเหิงคินสิ้นสุดลงที่ "การพิพากษา" ซึ่งเป็นที่ซึ่งความผิดหวังครั้งสุดท้ายถูกทำเครื่องหมายไว้

ความผิดหวังประการแรกในพระธรรมดาเนียลบทที่สอง คือการที่ดาเนียลตระหนักว่าเขาได้ถูกวางไว้ภายใต้ "พระราชกฤษฎีกาแห่งความตาย" แล้ว จากนั้นเขาจึงทูลขอ "เวลา" ซึ่งเป็นการบ่งชี้ถึงจุดเริ่มต้นของ "เวลาที่ล่าช้า" สิ่งนั้นนำไปสู่ความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับ "ความลับ" ซึ่งคือข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเหิงคิน และต่อมาข่าวสารนั้นก็ได้นำเสนอแก่นบুদ্ধคนเนซซาร์ เพื่อให้เขา "พิพากษา" ข่าวสารของดาเนียล.

"คำพิพากษา" ของนบুদ্ধคนเนซซาร์เกี่ยวกับความฝันและคำอธิบายซึ่งดาเนียลได้นำเสนอนั้น เป็นจุดหมายสำคัญประการที่สามในบรรดาจุดหมายสำคัญสามประการที่เป็นตัวแทนของ "ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น" ของฟาร์องท์เจ็ด คำพิพากษานั้นยังถูกกล่าวถึงอีกในพระธรรมดาเนียลบทที่สาม ซึ่งเป็นภาพแทนของหลักการที่ถูกใช้อย่างมั่นคงในพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ โดยหลักการนั้นคือ "กล่าวซ้ำและขยายความ"

เราจะกล่าวถึงบทที่สามในบทความถัดไป แต่สมควรที่จะชี้ให้เห็น ณ ที่นี้ว่า การพิพากษาของหมุดหมายที่สามในบทที่สามนั้นระบุถึงความผิดหวังครั้งสุดท้าย ซึ่งมีความผิดหวังครั้งแรกเป็นแบบอย่าง "ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น" ของฟาร์องท์เจ็ดระบุมุดหมายสามประการ โดยเริ่มต้นและสิ้นสุดด้วยความผิดหวัง ในพระธรรมดาเนียลบทที่สอง ความผิดหวังครั้งแรกสัมพันธ์กับ "พระราชกฤษฎีกาประหาร" โดยนบুদ্ধคนเนซซาร์ และในบทที่สาม ความผิดหวังครั้งสุดท้ายสัมพันธ์กับ "พระราชกฤษฎีกาประหาร" อีกฉบับหนึ่งโดยนบুদ্ধคนเนซซาร์

"ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น" ของ "พยานทั้งสอง" ซึ่งเป็นตัวแทนของขบวนการ Future for America เป็นตัวแทนของความผิดหวังเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 จากนั้น "ช่วงเวลาแห่งการคอย" จึงเริ่มต้นขึ้น ดังที่ "สามวันครึ่ง" ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดเป็นสัญลักษณ์ไว้ การตื่นขึ้นและการเป็นขึ้นจากตายของบรรดาผู้ที่ถูกสัตว์ร้ายซึ่งขึ้นมาจาก "บ่อเวลี" "สังหารบนถนนหนทาง" นั้น ได้รับการบรรยายไว้อย่างเฉพาะเจาะจงในพระวจนะพยากรณ์ของพระเจ้า; แต่ในระดับพื้นฐาน เมื่อพยานทั้งสองตื่นขึ้น พวกเขายอมเข้าใจ "ความลับ" ที่เป็นสัญลักษณ์ไว้ในดาเนียลบทที่สอง

"ความลับ" นั้นคือข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเหิงคิน ซึ่งพวกเขาประกาศต่อไปจนถึงดาเนียลบทที่สาม เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึง และความผิดหวังครั้งสุดท้ายก็เกิดขึ้น ความผิดหวังครั้งแรกนั้นได้ประสพโดยผู้ที่ถูกพรรณนาไว้ว่าเป็น "ดาเนียล" เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ความผิดหวังครั้งสุดท้ายประสพโดยผู้นำของ "กษัตริย์สิบองค์" ซึ่งเป็นสหรัฐอเมริกา เมื่อการละทิ้งความเชื่อระดับชาตินำความพินาศของชาติมาจากอิสลาม

เราจะสรุปและบทสรุปของดาเนียลบทที่สองให้เสร็จสิ้นในบทความถัดไป

“ซาตานได้จับโลกไว้เป็นเชลยแล้ว มันได้นำสะบาโตของรูปเคารพเข้ามา โดยทำให้ดูประหนึ่งว่ามันมีความสำคัญยิ่งใหญ่ มันได้ขโมยการถวายคารวะของโลกคริสเตียนไปจากสะบาโตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ให้แก่สะบาโตของรูปเคารพนี้ โลกก็มกราบต่อธรรมประเพณี ต่อบัญญัติที่มนุษย์สร้างขึ้น ดังที่เนบูคัดเนสซาร์ได้ตั้งรูปทองคำของตนขึ้นบนที่ราบดูรา และยกตนขึ้นจะนั้น ซาตานก็ยกตนขึ้นในสะบาโตเทียมนี้ ซึ่งมันได้ขโมยเครื่องหมายแห่งสวรรค์มาสวมไว้” Review and Herald, March 8, 1898.